

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico canonico sancti Cuniberti, qui per intercessionem sanctae
Mariae conuersus est, cap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

infudit, usque ad summum replens. Vxor verò, quæ ad tantum malum instigauerat eum, post breue tempus a priuigno de castro cum liberis ejecta est: Nam, cùm sit inexpugnabile, cum scalis nocte intrás, illam turpiter ejecit, iniuriam beatæ Dei genitricis semperque virginis Mariæ vindicans. Ab illo tempore usque hodie monasterium cortem eandem quietè possidet, meritis gloriósæ Virginis Mariæ adiutum. APOLLONIVS: Satis mihi iam probatum est, quod ipsa totius sit orbis conseruatrix, tribulorum consolatrix, fida sibi famulantium defensatrix. Quod autem peccatores per illam illuminentur, quod his omnibus salubrius iudico, aliqua mihi ostendi precor exemplo. CAESARIUS: Cùm homo homini sape primam obtineat gratiam, multo amplius hoc credendum est de matre Domini.

CAPVT VIII.

Canonicus quidam sancti Cuniberti in Colonia, nomine Henricus, vita satis secularis, cùm die quadam solus equitaret, nubecula lucida viam ipsum, eo intuente, transvolauit, vocemque clarissimam de ipsa nube audiuit dicentem: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra: eratque vox eadem tantæ dulcedinis, ut quotiens eius postea recordaretur, lacrymis infunderetur. Cumque vocem hanc cælitus demissam minùs attenderet, vel potius non intelligeret, nocte quadam per visum se stare vidit in capella domus suæ ante altare, coram imagine Beatæ Dei genitricis Mariæ. Quam cùm verbis angelicis solito salutaret, respödit illa: Ut quid me salutas? homo perditus es; & nisi vitam tuam emendaueris, citius pebitis. Ego enim & sanctus Benedictus intercessimus pro te. Qui cùm secundâ hanc admonitionem, dulcedinevitæ secularis abstractus, negligeret, circa tēpus sex hebdomadarum tam graui infirmitate correptus est, ut inungeretur, nec ylla esset spes vitæ eius. Tunc demū ad cor reuersus, & quid audierit, quidve viderit, recordatus, fratribus quibusdam Bergensibus, ordinis Cisterciensis, ad se vocatis, se reddidit, qui in proximo

B. Virginis
nē obime
re pecca-
toribus
gratiam
illumi-
nationis.
Matt. 6.

392 DE S. MARIA

pascha monachus factus est, meritisque & preciosae beatæ Virginis Mariæ se illuminatū usque hodie gloriatur. APOLLONIVS: Cuius fuit vox illa facta de nube, & quis sensus eius? CAESARIVS: Quantum ex iam dictis colligitur beatæ Mariæ & sancti Benedicti: oabant enim Christum, ut sicut voluntas eius est in celo, id est, in justo, ita & eius voluntas, quæ semper bona est, fieret in terra, hoc est, in illo juuene tunc peccatore. Nec mirari debes, si peccatores per eam illuminantur, quia sicut nomen eius ita & laus eius in finibus terræ: Maria enim interpretatur stellula maris, siue illuminatrix. Quod verò desperati, & contra omnem gratiam indurati, per ipsam ad confessionem & veniam reparentur, præstò sunt exempla.

CAPUT IX.

*Indurati
per eadē
ad cōfes-
sionem
perducū-
tur.
kal. Si-
menim.* **I**N prouincia Partica domus ordinis Cisterciensium sita est, quæ trappa vocatur; in hac, sicut mihi resulit dominus Henricus Abbas de Simenim, assulit sibi recitatum ab Abbatore prædictæ domus, contigit quod dicturus sum, tunc temporis recenter gestum. Infirmatus est ibi monachus usque ad mortem; depati sunt ei duo monachi ad seruendum, qui dum simul exsissent, & æger solus iaceret, ingressi sunt duo terti spiritus in angulo domus stantes: complosis autem manibus cachinnantes dicebant ad inuicem: Cras hora tertia, deducemus cum magnō gāudio animam huius ad infernum. Mox infirmus tremere cœpit atque pallescere, maximè propter remorsum conscientiæ: cōmiserat enim ante conuersiōnem peccata quædam grauia, quæ, vetante erubescencia, confiteri non potuit, neque clericus in seculo, neque nouitius, neque monachus in monasterio. Pauens verò & circumspiciens cōtemplatus est in angulo opposito matronam pulcherrimam, in hac verba dāmonibus cachinnantibus respondentem: Nolite nimis gaudere, ego illi dabo consilium, qualiter dentes vestros euadat. Post quod verbum visio omnis, ministris intrahitibus, disparuit. Consilium autem intelligens cōfessionem, matronam verò sanctam Mariam Dei genitricem,

quam